

τρόν, διότι ἄλλως κινδυνεύομεν νὰ ἀποθάνομεν ἀπὸ αὐτάς, οὕτως, ἀνάγκη εἶναι, καὶ τὰς πλέον βδελυρὰς ἁμαρτίας μας νὰ ἐξαγορεύσωμεν διὰ νὰ μὴ πάθωμεν τίποτε φοβερότερον. Καί, ἂν θέλῃς νὰ νικήσῃς τὸν διάβολον, ὁ ὁποῖος σοῦ φέρει τὴν ἐντροπὴν, κάμε ὅπως σὲ συμβουλεύει ὁ σοφὸς Πνευματικὸς Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης: «*Λέγε πρώτην ἀπὸ ὅλας ἐκείνην τὴν ἁμαρτίαν, ὅπου ἐντρέπεσαι περισσότερο*».

9) Νὰ μὴ ζητῆς νὰ δικαιολογήσῃς τὰς ἁμαρτίας σου, ρίπτων τὴν εὐθύνην ἐπάνω εἰς ἄλλους (καθὼς ὁ Ἀδὰμ εἰς τὴν Εὐάν καὶ ἡ Εὐά εἰς τὸν Ὁφιν), ἀλλὰ νὰ ἀναλαμβάνῃς ἐπάνω σου ὅλην τὴν εὐθύνην καὶ νὰ λέγῃς εἰς τὸν Πνευματικόν, καθὼς σὲ συμβουλεύει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος: «*Ἐμὸν τὸ τραῦμα, Πάτερ, ἐμὴ καὶ ἡ πληγὴ, ἐξ οἰκείας ραθυμίας καὶ οὐκ ἐξ ἑτέρου προσγενομένη! Οὐδεὶς ταύτης αἴτιος, οὐκ ἄνθρωπος οὐ πνεῦμα, οὐ σῶμα, οὔτε ἕτερον, ἀλλ' ἡ ἐμὴ ἀμέλεια!*»

10) Πρὸ πάντων νὰ προσέχῃς νὰ ἀποφεύγῃς τὸ νὰ ἀναφέρῃς ὀνόματα προσώπων, μὲ τὰ ὁποῖα ἔκαμες τὴν ἁμαρτίαν, διότι δὲν πρέπει νὰ γείνης κατήγορος ἄλλων, ἀλλὰ τοῦ ἑαυτοῦ σου. «*Εἰ θέλεις κατηγορήσαι, κατηγόρησον σοῦ!*» λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.
(Ἀκολουθεῖ).

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀντιπρόσωποί μας ὅσοι εἰσέτι δὲν ἐνήργησαν τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν πληρωμῶν τῶν εἰς τὰς περιφερείας τῶν συνδρομητῶν μας νὰ τὴν ἐνεργήσουν τὸ συντομώτερον διότι τὸ ἔτος σχεδὸν ἔληξε καὶ πρόκειται νὰ ζητηθῇ προκαταβολικῶς καὶ ἡ συνδρομὴ τοῦ νέου ἔτους μετὰ 2—3 μῆνας. Τὰ ἔξοδα εἶναι ἤδη ὑπέρογκα, ἡ δὲ τιμὴ τῶν 15 δραχμῶν ὡς ἐτήσια συνδρομὴ ὡς γνωστὸν δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰ ἔξοδα, προϋποτιθεμένου ὅτι ἔχομεν 9 χιλ. δραχ. μηνιαίως ἔξοδα· ἐκτὸς τῆς φιλανθρωπίας, τῆς δωρεᾶν διανομῆς φύλλων καὶ διαφόρων φυλλαδίων κλπ. Εἶναι τὸ μᾶλλον εὐφθηνὸν καὶ τὸ μᾶλλον πολυδάπανον περιοδικὸν καὶ τὸ ἔχον ὀλιγωτέραν κυκλοφορίαν. Τὰ περισσότερα περιοδικὰ ἔχουν ὑπερδπλασίαν συνδρομὴν ἐτησίως. Πρέπει λοιπὸν ὅλοι μας καὶ ἀντιπρόσωποι καὶ συνδρομηταὶ νὰ συνεργασθῶμεν φιλοτίμως ὑπὲρ τοῦ τόσον ἱεροῦ καὶ ἀνιδιοτελοῦς σκοποῦ τοῦ περιοδικοῦ καὶ τῆς Ο. Χ. Ε. Ν. Πατρῶν ἐφ' ὅσον οὐδεὶς ἔχει νὰ ὠφελῆθῃ ὑλικῶς ἐκ τούτου παρὰ μόνον οἱ πτωχοὶ καὶ ἀσθενεῖς ὡς καὶ οἱ πνευματικῶς ἀσθενεῖς διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐντὸς αὐτοῦ γραφομένων.

ΑΠΟ Τ' ΑΘΗΝΑΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΕΥΤΡΟΠΙΟΝ

«*Ὁ Εὐτρόπιος ἠνέσκειτο λίαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀρκαδίου καὶ προήχθη εἰς τὰ ὑπάτα τῆς Πολιτείας ἀξιώματα ἀλλὰ λόγῳ τῆς κακῆς τοῦ διαγωγῆς ὑπέπεσε εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ γυμνωθεὶς πλούτου καὶ ἀξιώματος καταδικασθεὶς ἐξήχησεν ἄσυλον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐν' ἣ ἄλλοτε εἶχε κηρυχθῆ πολέμιος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀσυλλας! Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Χρυσοστόμου ὁ κατωτέρω περίφημος λόγος.*

Ἄει μὲν μάλιστα δὲ νῦν, εὐκαιρὸν εἶπειν· ματιότης ματαιότητων τὰ πάντα ματαιότης. Ποῦ νῦν ἡ λαμπρὰ τῆς ὑπατείας περιβολή; ποῦ δὲ αἱ φαιδραὶ λαμπάδες; ποῦ δὲ οἱ κρότοι καὶ οἱ χροὶ καὶ αἱ θαλλαὶ καὶ αἱ πανηγύρεις; ποῦ οἱ στέφανοι καὶ τὰ παρατετάσματα; ποῦ ὁ τῆς πόλεως θόρυθος καὶ ἐν ὑποδρομαῖς εὐφημαὶ καὶ τῶν θεατῶν αἱ κοιλιαὶ; Πάντα ἐκεῖνα οἴχεται, καὶ ἀνεμὸς πνεύσας ἀλλόθρον τὰ μέφυλλα κατέβαλε, γυμνὸν δὲ ἦμιν τὸ δένδρον ἔδειξε καὶ ἀπὸ τῆς ρίζης ταύτης σαλευόμενον λοιπόν. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ πνεύματος γέγονε προσβολὴ ὡς καὶ πρόρριζον ἀπειλεῖν ἀνάσπῃν, καὶ αὐτὰ διασαλευσθαι τοῦ δένδρου τὰ νεύρα. Ποῦ νῦν οἱ πεπλασμένοι φλοι; ποῦ τὰ συμπόσια καὶ τὰ δεῖπνα; ποῦ ὁ τῶν παρασίτων ἐσμός, καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἐκχεόμενος ἀκρατος, καὶ αἱ ποικιλίαι τῶν μαγείρων τέχναι, καὶ οἱ τῆς δυναστείας θεραπευταί, οἱ πάντα πρὸς χάριν ποιούντες καὶ λέγοντες; Νῦν ἦν πάντα ἐκεῖνα καὶ ὄναρ, καὶ ἡμέρας γενομένης ἠραυλόθη. Ἄσθη ἦν ἐαρινά, καὶ παρελθόντος τοῦ ἔαρος ἅπαντα κατεμαράνθη· σικὴ ἦν καὶ παρέδραμε· καπνὸς ἦν καὶ διελύθη· πομπόλογος ἦσαν καὶ διεροάγησαν· ἀράχνη, ἦν καὶ διεσπάσθη. Διὸ ταύτην τὴν πνευματικὴν ρῆσιν ἐπάδωμεν συνεχῶς ἐπιλέγοντες Ματιότης ματαιότητων τὰ πάντα ματιότης.
(Ἀκολουθεῖ)

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη καὶ πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ὁρθ. Χρ. Ἐνώσεως Νέων Πατρῶν τὸ βον τεῦχος τοῦ ἀνω Συλλόγου αἱ Π α ρ ἄ κ λ η σ ι ς τ ὶ ν Ἀ γ . Ἀ ν α ρ γ ῦ ρ ω ν . Περιττὸν νὰ τονίσωμεν τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἣν ἔχει ἡ παράκλησις αὕτη ἰδίως διὰ τὴν πόλιν μας ἥτις τόσον πολὺ ὡς πολλαχῶς ἀπέδειξε τιμὰ καὶ γεραίρει τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους. Ὁ Σύλλογός μας θέλων νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὴν πόλιν μας ὡς καὶ πάντα πιστὸν ἐξέδωκε τὸ ἀνω τεῦχος καὶ τὸ πωλεῖ πρὸς ἄφελος τῆς φιλανθρωπικῆς τοῦ Συλλόγου ἑμάδος ἀντὶ τῆς εὐτελοῦς τιμῆς δρ. 1,20.

ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν περὶ ὕραν 8ην μ. μ. εἰς τὸ Κέντρον τῆς Ὁρθ. Χριστ. Ἐνώσεως τῶν Νέων Πατρῶν ὅπου καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ μας, καὶ τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἐνώσεως, γίνονται διάφοροι θρησκευτικαὶ διδασκαλίαι ὑπὸ τοῦ αἰδέου. κ. Προέδρου τῆς Ο. Χ. Ε. Ν. Πατρῶν πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως. Ὅθεν παρακαλοῦνται τὰ μέλη νὰ παρευρίσκωνται ἀνελλιπῶς εἰς τὰ ἀνω θρησκευτικὰ μαθήματα καθ' ἑτι οἱ κατ' ἐπανάληψιν ἀδικαιολογήτως ἀπουσιάζοντες θὰ διαγράφωνται ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

ΠΕΡΙ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

1) Νὰ εὗρης Πνευματικόν, εἰς τὸν ὁποῖον, ἔχων τελείαν ἐμπιστοσύνην, νὰ ἀνοίξης ὅλα τὰ βάθη τῆς ψυχῆς σου καὶ νὰ μὴ τοῦ κρύψης τίποτε. Διότι ὁ κρύπτων τὰς ἁμαρτίας του δὲν θὰ εὐδοκῆ, λέγει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ (Παροιμ. ΚΗ' 13). «Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῆ ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας» (Α' Καθολ. Ἐπιστ. Ἰωάν. 9).

2) Νὰ εὗρης τὸν Πνευματικόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεφάσις νὰ ἐξομολογηθῆς, ἐγκαίρως καὶ ὄχι τὴν τελευταίαν ὥραν, τὰς παραμονὰς τῶν μεγάλων ἐορτῶν ἢ καὶ χειρότερα ἀκόμη τὴν ὥραν τῆς Λειτουργίας, ἐνῶ προσέρχεται διὰ νὰ μεταλάβῃς, καθὼς συνειθίζουσιν, δυστυχῶς, μερικοὶ χριστιανοί. Πῶς ἡμπορεῖ νὰ γείνη ἐξομολόγησις πραγματικὴ ἢ εὐληκρινῆς, ἐνῶ συγκεντρώνεται τόπον πληθὺς εἰς τὸν Πνευματικόν; Διὰ τοῦτο, καλὸν θὰ ἦτο, ἂν μάλιστα ὑπάγῃς πρώτην φορὰν νὰ ἐξομολογηθῆς καὶ ἂν ἐπιθυμῆς νὰ κάμῃς γενικὴν ἐξομολόγησιν, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς σου, νὰ συνεννοηθῆς πρωτίτερα μὲ τὸν Πνευματικὸν νὰ σοῦ ὀρίσῃ εὐκαιρὸν ὥραν καὶ καιρὸν κατάλληλον, ἴσως δὲ καὶ καταλληλότερον τόπον, ὥστε ἢ Ἐξομολόγησις σου νὰ μὴ ἐμποδισθῆ ἀπὸ τίποτε, μήτε βιαστικὴ νὰ γείνη, μήτε φοβισμένη, ἀλλ' αὐτοπροαίρετος καὶ εὐληκρινῆς καὶ μὲ ὅλην τὴν ἡσυχίαν.

3) Πρόσεξε μήπως μὲ τὴν μίαν ἢ μὲ τὴν ἄλλην πρόφασιν καὶ αἰτίαν, ἀναβάλλῃς τὴν ἐξομολόγησιν, διότι δὲν γνωρίζεις τί συμβαίνει αὐριον. «Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὐριον, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιούσα», λέγει ὁ θεόπνευστος Παρομιастῆς (Παροιμ. ΚΖ' 1). Καὶ ἄλλοῦ πάλιν: «Μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ Κυρίου καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξυλῆ» (Σοφ. Σειραχ. Ε' 7).

4) Μὴ νομίζῃς ὅτι πρέπει νὰ περιμένῃς πότε θὰ μεταλάβῃς καὶ τότε, τὴν παραμονήν, νὰ ἐξομολογηθῆς. Ἡμπορεῖς νὰ ἐξομολογηθῆς καὶ χωρὶς νὰ μεταλάβῃς· διότι ἄλλο εἶναι τὸ ἐν Μυστήριον καὶ ἄλλο τὸ ἄλλο καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰ θεωρῆς ἀναποσπάστως συνδεδεμένα. Μόνον πρόσεχε νὰ μὴ μεταλάβῃς ἀνεξομολό-

γητος καὶ ἀμετανόητος καὶ κυλιόμενος ἀκόμη εἰς τὸν βόρβορον τῆς ἁμαρτίας. Πόσοι ἄρρωστοὶ ἀναμεταξύ σας, ἀναφωνεῖ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος· καὶ πόσοι ἀποθνήσκουν! διότι μεταλαμβάνουν ἀναξίως, μὴ ἐξετάζοντες ἑαυτοὺς καὶ μὴ λογαριάζοντες τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου (Α' Κορ. ΙΑ' 30).

5) Νὰ ἦσαι ἐτοιμασμένος διὰ τὴν ἐξομολόγησιν σου ἀπὸ πρωτίτερα, δηλαδὴ νὰ ἔχῃς ἐξετάσῃ καλὰ τὴν ψυχὴν σου καὶ, ἂν ἦναι δυνατόν, νὰ ἔχῃς σημειωμένα τὰ ἁμαρτήματά σου (καθὼς συνεβούλευεν ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος τοὺς μοναχοὺς), ὥστε νὰ μὴ τὰ ξεχνᾷς τὴν ὥραν τῆς Ἐξομολογήσεως καὶ τὰ γάνῃς ἀπὸ συγκίνησιν καὶ ταραχὴν ἢ ἀπὸ λησμοσύνην καὶ ἀπροσεξίαν. Διὰ τοῦτο, πρὶν νὰ ὑπάγῃς νὰ ἐξομολογηθῆς, εὐρὲ καιρὸν καὶ τόπον ἡσυχίας καὶ κάθισε καί, ὅπως ἐξετάζεις τοὺς λογαριασμοὺς σου, τὰ κέρδη καὶ τὰς ζημίας σου, οὕτω κάμε ἔρευναν καὶ ἐξέτασιν λεπτομεροῦ καὶ τῆς συνειδήσεώς σου· διότι, καθὼς λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Κρεῖσσον λογισμὸς πράξεων ἢ ζημιῶν».

6) Ἡ καλλιτέρα καὶ πραγματικώτερα Ἐξομολόγησις εἶναι νὰ μὴ περιμένῃς τὸν Πνευματικὸν νὰ σ' ἐρωτᾷ ἐκεῖνος τὰς ἁμαρτίας σου, ἀλλὰ σύ, μόνος σου καὶ μὲ κατάνυξιν καὶ συντριβήν, νὰ τὰς ἐξαγορεύῃς «Λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρώτος, προστάσει ὁ Θεός, ἵνα δικαιωθῆς» (Ἡσαΐου ΜΓ' 26). Καὶ ὁ ψαλμοδὸς λέγει: «Τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῶ» (Ψαλμ. ΛΖ' 19).

7) Μὴ περιορισθῆς νὰ εἴπῃς γενικῶς: «Εἶμαι ἓνας ἁμαρτωλός· ὅλα τὰ ἔχω κάμῃ· τίποτε δὲν ἔχω ἀφήσῃ!» Διότι τοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Χρειάζεται νὰ ἐξομολογηθῆς καὶ τὸ εἶδος κάθε ἁμαρτίας καὶ ἂν πολλάκις ἔπεσες εἰς αὐτὴν καὶ μὲ ἐπιμονὴν ἢ ἀπαξ μόνον, κατὰ τὴν συναρπαγὴν καὶ συνεργίαν τοῦ Σατανᾶ, «Οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸ εἰπεῖν, ὅτι ἁμαρτωλός εἰμι, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀλλὰ διὰ καὶ κατ' εἶδος αὐτῶν μνησθῆναι τῶν πλημμελημάτων».

8) Ἐὰν τυχὸν ἀπὸ ἐντροπὴν δυσκολεύεσαι νὰ ἐξομολογηθῆς καὶ μάλιστα τὰς πλέον βδελυρὰς ἁμαρτίας σου, συλλογίσου, ὅτι κανὲν κρυπτὸν δὲν θὰ μείνῃ τὸ ὁποῖον νὰ μὴ φανερωθῆ, ἢ ἐδῶ ἢ εἰς τὴν μέλλουσαν κρίσιν, καί, ὅπως καὶ τὰς πλέον ἀποκρύφους ἀσθενείας μας ἀναγκαζόμεθα νὰ φανερώσωμεν εἰς τὸν ἴα-